

rer gjorde gældende, at Venstre ikke kunne støtte dette lovforslag.

I stedet fremhævede Venstre sine egne forslag, som: »... alt i alt skulle give større mobilitet og fleksibilitet på boligområdet uden samtidig at forøge de offentlige udgifter i væsentlig grad.« Det var Venstres synspunkt under førstebehandlingen, og det syntes jeg at jeg kunne genkende som Venstrepolitik.

Men det, som begyndte på den måde, endte så anderledes imellem første og anden behandling. Så begyndte det at svinge, og pludselig ville man stemme for forslaget. I det første betænkningsskud udtalte Venstre sin tilslutning til forslaget på denne måde: at det offentliges andel i udgifterne nedsættes totalt ved dette forslag.

Det har man dog ikke povet at gentage i det seneste betænkningsskud, og det turde også være noget vrøvl, fordi det hele tiden har ligget klart for dagen og uanfægtet, også af forslagsstillerne, at selvfølgelig koster dette forslag flere penge. Det koster statskassen 320 mio. kr., når det er fuldt udbygget og med fuldt afløb – om året, vel at mærke.

Kommunerne sparer 67 mio. kr. på årsbasis, og derfor passer forslaget jo selvfølgelig udmærket netop i et kommunalt valgår. Disse 67 mio. kr. får kommunerne jo ikke nogen særlig glæde af, for det indgår i den sædvanlige opgørelse mellem stat og kommuner, at hvis staten pålægger kommunerne øgede udgifter, ja, så skal kommunerne have de penge ekstra i bloktilskud. Hvis staten aflaster kommunerne for udgifterne, skal disse penge trækkes fra de penge, kommunerne skal have, og det foregår under den årlige opgørelse under det, der hedder DUT-princippet, det udvidede totalbalanceprincip, som jo styrer forholdet mellem stat og kommune.

Så de 67 mio. kr., som kommunerne her sparer, får kommunerne jo ikke lov til at beholde. Det siger sig selv, at det indgår i den samlede opgørelse. Så derved vil de samlede offentlige udgifter øges, ikke med 320 mio. kr., men med ca. 250 mio. kr. – vel at mærke statens udgifter.

Når jeg har interesseret mig specielt for Venstres rolle her, er det på grund af Venstres tale om skattestop. Venstres forslag om skattestop er ud fra flere synspunkter urimeligt. Det er selvfølgelig urimeligt at pålægge sig selv, at man ikke sådan kan flytte rundt på afgiftsbelastningen efter, hvad der kan være hensigtsmæssigt, og det kan vi jo få megen tid til at gå med at diskutere. Men selvfølgelig er det ikke hensigts-

mæssigt; det er ærlig talt et temmelig tosset forslag, Venstre her har pålagt sig selv.

Men der er i hvert fald en ting, man burde kunne være enig om, og det er, at enhver tale om skattestop holder op, hvis man ikke samtidig også gennemfører et udgiftsstop. Tingene skal jo finansieres, og når Venstre nu lægger stemmer til at øge de statslige udgifter med 250 mio. kr. på årsbasis, ja, så udhuler man selvfølgelig sit eget skattestop.

Derfor kan det da godt være, at man, som jeg har hørt flere borgerlige politikere stå her og sige fra talerstolen, jo har en vindesak. Men det er ikke så svært at have en vindesak, hvis bare man fosser penge ud af statskassen. Hvilken vindesak er der i at sige, at man vil have et skattestop, samtidig med at man øger de offentlige udgifter? Jeg kan altså ikke få mig selv til at se det. Og det, der i virkeligheden er det alvorlige i denne her sag og gør sagen mere interessant end almindelig polemik, er, at Venstre med en ændret stemmeafgivning på dette punkt her helt giver los, helt slipper taget i den politiske virkelighed og det skattestop, man har pålagt sig selv.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det var rart at høre, at hr. Niels Helveg Petersen også bredte debatten ud og over i den borgerlige lejr.

Jeg vil spørge hr. Niels Helveg Petersen, om det ikke har undret hr. Niels Helveg Petersen, at Venstres princip på skattelovsområdet, nemlig at når man bruger 250 mio. kr., så peger man også på, hvor pengene skal komme fra, her er brudt. Venstre har måske, ja, det ved jeg ikke, ændret standpunkt, som det jo har gjort undervejs i denne her sag, ved, at det faktisk ikke peger på, hvor pengene skal komme fra. Det er ganske interessant. Og man kunne jo sige, at det måske kunne være et brud – tror hr. Niels Helveg Petersen ikke det? – på den dér rigide skattestoppolitik, hvis man ikke peger på finansieringen.

Det kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Niels Helveg Petersen om.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Nej, jeg har aldrig forventet, at Venstre ville pege på, hvorledes finansieringen skulle tilvejebringes. Det har slet ikke indgået i mine forestillinger at Venstre ville gøre det.